

USTAWA

z dnia r.

o efektywności energetycznej ¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady określania krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią;
- 2) zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej;
- 3) zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej;
- 4) zasady uzyskiwania uprawnień audytora efektywności energetycznej.

Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do urządzeń technicznych i instalacji używanych wyłącznie w celach wojskowych.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) efektywność energetyczna – stosunek uzyskanej wielkości efektu użytkowego danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w typowych warunkach ich użytkowania lub eksploatacji, do ilości zużycia energii przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację, niezbędnej do uzyskania tego efektu;
- 2) energia - energię pierwotną lub energię finalną;
- 3) energia pierwotna (E_p) - energię zawartą w pierwotnych nośnikach energii, pozyskiwanych bezpośrednio ze środowiska, w szczególności: węgla kamiennym energetycznym (łącznie z węglem odzyskanym z hałd), węgla kamiennym koksowym, węgla brunatnym, ropie naftowej (łącznie z gazoliną), gazie

- ziemnym wysokometanowym (łącznie z gazem z odmetanowania kopalń węgla kamiennego), gazie ziemnym zaazotowanym, torfie do celów opałowych oraz energię: wody, wiatru, słoneczną, geotermalną - wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, a także biomasę w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.²⁾);
- 4) ciepło – ciepło w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁾);
 - 5) energia finalna – energię lub paliwa w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z wyłączeniem paliw lotniczych i paliw w zbiornikach morskich, zużyte przez odbiorcę końcowego;
 - 6) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 7) audyt efektywności energetycznej – opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej tych obiektów, urządzeń lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii;
 - 8) przedsiębiorstwo energetyczne - przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 9) jednostka sektora publicznego – podmiot sektora finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240);
 - 10) tona oleju ekwiwalentnego (toe) – równoważnik jednej tony ropy naftowej o wartości opałowej równej 41868 kJ/kg;
 - 11) efekt użytkowy – efekt uzyskany w wyniku dostarczenia energii do danego obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, w szczególności taki jak: wykonanie pracy mechanicznej, zapewnienie komfortu cieplnego, oświetlenie;
 - 12) przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej – działanie polegające na wprowadzeniu zmian lub usprawnień w obiekcie, urządzeniu technicznym lub instalacji, w wyniku których uzyskuje się oszczędność energii;
 - 13) oszczędność energii – ilość energii stanowiącą różnicę między energią potencjalnie zużytą przez obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w danym okresie przed zrealizowaniem jednego lub kilku przedsięwzięć służących po-

prawie efektywności energetycznej, a energią zużytą przez ten obiekt, urządzenie techniczne lub instalację w takim samym okresie, po zrealizowaniu tych przedsięwzięć i uwzględnieniu znormalizowanych warunków wpływających na zużycie energii;

Rozdział 2

Krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią

Art. 4. 1. Podmiot realizujący krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią podejmuje działania, w celu poprawy efektywności energetycznej.

2. Przez podmiot realizujący krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną, zużywające energię.

Art. 5. 1. Krajowy cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, ustala się w celu uzyskania do 2016 r. oszczędności energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 9 % średniego krajowego zużycia tej energii w ciągu roku, przy czym uśrednienie obejmuje lata od 2001 do 2005.

2. Oszczędność energii finalnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się uwzględniając współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 14.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 3 lata, do dnia 15 maja danego roku, sporządza i przedstawia do zatwierdzenia Radzie Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej na okres do 2016 r.

2. Krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

1) opis planowanych:

a) programów poprawy efektywności energetycznej określających działania mające na celu poprawę efektywności energetycznej,

- b) przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej w poszczególnych sektorach gospodarki, niezbędnych dla realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią;
- 2) analizę i ocenę wykonania krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej za poprzedni okres;
- 3) informacje o:
- a) postępie w realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią,
 - b) podjętych działaniach mających na celu usunięcie przeszkód w realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.

3. Zatwierdzony przez Radę Ministrów krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, w którym występuje obowiązek sporządzania planu.

Art. 7. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, w rozumieniu ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.⁴⁾) oraz wojewodowie realizują krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej.

2. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, o których mowa w art. 5 pkt 1 - 3 i pkt 5 - 28 ustawy, o której mowa w ust. 1 oraz wojewodowie, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki roczne sprawozdania z realizacji krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 2, są przekazywane w terminie do dnia 30 września następnego roku po upływie roku, którego dotyczą.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządza sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 września następnego roku po upływie roku, którego dotyczy.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, sporządza co dwa lata i przedstawia Radzie Ministrów do zatwierdzenia raport zawierający w szczególności informacje dotyczące realizacji:

- 1) krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 5,
 - 2) krajowego planu działań dotyczącego efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 6 ust. 1
- wraz z oceną i wnioskami z ich realizacji.
2. Zatwierdzony raport, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza niezwłocznie, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 5, na podstawie badań statystycznych przeprowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 1995 r. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.⁵⁾).

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej we współpracy z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego przygotowują, zgodnie ze swoją właściwością, propozycje badań statystycznych, niezbędnych do monitorowania krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią.

Rozdział 3

Zadania jednostek sektora publicznego w zakresie efektywności energetycznej

Art. 10. 1. Jednostka sektora publicznego realizując swoje zadania stosuje co najmniej jeden ze środków poprawy efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 2.

2. Środkiem poprawy efektywności energetycznej jest:

- 1) umowa której przedmiotem jest realizacja i finansowanie przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 2) zakup nowego urządzenia, instalacji lub pojazdu charakteryzujących się niskim zużyciem energii, po dokonaniu analizy kosztów ich eksploatacji;

- 3) wymiana eksploatowanego urządzenia, instalacji lub pojazdu na urządzenie, instalację lub pojazd, o których mowa w pkt 2, albo ich modernizacja;
- 4) nabycie lub wynajęcie efektywnych energetycznie budynków lub ich części, albo ich przebudowa lub remont.

3. Jednostka sektora publicznego informuje o stosowanych środkach poprawy efektywności energetycznej na swojej stronie internetowej lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

4. Jednostka sektora publicznego sporządza, co najmniej raz na 10 lat, audyt efektywności energetycznej eksploatowanych obiektów o powierzchni powyżej 250 m², których jest właścicielem lub zarządcą, a także urządzeń technicznych i instalacji.

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej:

- 1) organizuje kampanię promującą stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej, w tym wprowadzanie innowacyjnych technologii;
- 2) prowadzi działania informacyjno – edukacyjne oraz szkoleniowe o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) monitoruje stosowanie środków poprawy efektywności energetycznej;
- 2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki:
 - a) informacje o instrumentach służących finansowaniu środków poprawy efektywności energetycznej oraz sposobie ich pozyskiwania,
 - b) wytyczne dotyczące sposobu uwzględniania kryterium efektywności energetycznej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

Art. 12. 1. Jednostka sektora publicznego, o której mowa w art. 9 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jest obowiązana do dnia 31 grudnia 2015 r. do zaoszczędzenia, w ciągu roku, energii finalnej w ilości nie mniejszej niż 1 % średniego zużycia tej energii w ciągu roku, z zastrzeżeniem ust. 3, przy czym uśrednienie obejmuje trzy kolejne lata poprzedzające dany rok kalendarzowy.

2. Jednostka sektora publicznego realizuje zadanie w zakresie oszczędnego gospodarowania energią ze środków własnych.

3. Jeżeli z przeprowadzonego audytu efektywności energetycznej wynika, że jednostka sektora publicznego nie ma możliwości technicznych i ekonomicznych zaoszczędzenia energii w ilości, o której mowa w ust. 1, cel w zakresie oszczędnego gospodarowania energią uważa się za osiągnięty, gdy jednostka ta zrealizowała go w stopniu nie mniejszym niż wynika z przeprowadzonego audytu efektywności energetycznej.

Rozdział 4

Zasady uzyskania i umorzenia świadectwa efektywności energetycznej

Art. 13. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązane:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, świadectwo efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 15 ust. 1, o wartości, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, nie większej niż 3 % ilorazu kwoty przychodu ze sprzedaży energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, osiągniętego w roku poprzedzającym rok, w którym obowiązek ten będzie realizowany, i jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 3 lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 3.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przedsiębiorstw energetycznych sprzedających ciepło odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wielkość mocy zamówionej przez tych odbiorców nie przekracza 5 MW.

3. Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$O_z = O_{zj} \times E_p,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych,

O_{zj} – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 900 złotych i nie wyższą niż 2700 złotych za tonę oleju ekwiwalentnego,

E_p – ilość energii pierwotnej, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego, równą różnicy między ilością energii pierwotnej wynikającą z obowiązku określo-

nego w przepisach wydanych na podstawie art. 14, i ilością energii pierwotnej wynikającą ze świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 15 ust. 1, umorzonych przedsiębiorstwu energetycznemu w terminie, o którym mowa w art. 26 ust. 2.

4. Wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Kwotę opłaty zastępczej należy uiścić na rachunek bankowy tego funduszu, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wielkość i sposób obliczania ilości energii pierwotnej odpowiadającej wartości świadectwa efektywności energetycznej, które jest obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust.1;
- 2) sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 13 ust. 1:
 - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 15 ust. 1,
 - b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2;
- 3) wysokość jednostkowej opłaty zastępczej, oznaczonej symbolem O_{zj} , o której mowa w art. 13 ust. 3;
- 4) współczynniki sprawności procesów przetworzenia energii pierwotnej w energię finalną.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni stan wiedzy technicznej w tym zakresie, wysokość i stopień realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, cenę energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego dla odbiorców końcowych, politykę energetyczną państwa w rozumieniu art. 14 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

Art. 15. 1. Potwierdzeniem zaoszczędzenia określonej ilości energii, w wyniku zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, jest świadectwo efektywności energetycznej.

2. Świadectwo efektywności energetycznej zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego;
- 2) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 3) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, rodzaj tego przedsięwzięcia oraz termin jego realizacji.

3. Świadectwo efektywności energetycznej wydaje Prezes URE na wniosek podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego, w terminie 60 dnia od dnia otrzymania wniosku. Do wydawania świadectw efektywności energetycznej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego;
- 2) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej, wyrażoną w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 3) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, a także rodzaju tego przedsięwzięcia;
- 4) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

5. Jeżeli z wnioskiem o wydanie świadectwa efektywności energetycznej występuje podmiot upoważniony przez podmiot, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, do wniosku należy dołączyć pisemne upoważnienie do wystąpienia o wydanie tego świadectwa.

6. Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki informację o wydanym świadectwie efektywności energetycznej wraz z kartą audytu efektywności energetycznej sporządzoną dla przedsięwzięcia służącego

poprawie efektywności energetycznej określonego w tym świadectwie, niezwłocznie po jego wydaniu.

Art. 16. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawia Prezesowi URE, na jego żądanie, dokumenty lub informacje niezbędne do oceny wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 17. 1. W celu wyboru przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, za które można uzyskać świadectwa efektywności energetycznej, Prezes URE, co najmniej raz w roku, ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg, zwany dalej „przetargiem”.

2. Prezes URE może przeprowadzać kolejne w danym roku przetargi w szczególności, gdy wartość świadectw efektywności energetycznej, które mogą być przedstawione do umorzenia w danym roku, nie zapewnia realizacji krajowego celu w zakresie oszczędnego gospodarowania energią, o którym mowa w art. 5.

3. Przetarg przeprowadza się oddzielnie dla następujących kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej:

- 1) zwiększenia oszczędności energii przez odbiorców końcowych;
- 2) zwiększenia oszczędności energii przez urządzenia potrzeb własnych;
- 3) zmniejszenia strat energii elektrycznej, ciepła i gazu ziemnego w przesyłce lub dystrybucji.

4. Przez urządzenie potrzeb własnych rozumie się zespół pomocniczych obiektów, urządzeń technicznych lub instalacji służących procesowi wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, spełniających wymagania określone w Polskiej Normie.

5. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o przeprowadzeniu przetargu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki na dwa miesiące przed dniem wyznaczonym na jego przeprowadzenie.

6. Prezes URE, w ogłoszeniu o którym mowa w ust. 5, określa wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w art. 21 ust. 1, oraz wartość świadectw efektywności energetycznej wydawanych w danym roku kalendarzowym z wyszczególnieniem kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 7.

7. Dla danej kategorii przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 3 pkt 1, wydaje się nie mniej niż 80 % całkowitej wartości wydanych, w danym roku kalendarzowym, świadectw efektywności energetycznej.

Art. 18. 1. Przedsięwzięciami służącymi poprawie efektywności energetycznej są w szczególności następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) izolacja instalacji przemysłowych;
- 2) przebudowa lub remont budynków;
- 3) modernizacja:
 - a) urządzeń przeznaczonych do użytku domowego,
 - b) oświetlenia,
 - c) urządzeń potrzeb własnych,
 - d) procesów przemysłowych,
 - e) lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła;
- 4) odzysk energii w procesach przemysłowych;
- 5) ograniczenie:
 - a) przepływów mocy biernej,
 - b) strat sieciowych w ciągach liniowych,
 - c) strat w transformatorach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, szczegółowy wykaz przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1.

Art. 19. 1. Do przetargu może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w wyniku którego uzyskuje się oszczędność energii, która nie może być niższa niż równowartość od 10 toe do 100 toe średnio w ciągu roku, przy czym okres uzyskiwania oszczędności tej energii wynosi co najmniej 15 lat, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli okres uzyskiwania oszczędności energii, o którym mowa w ust. 1, jest krótszy niż 15 lat, przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej może być zgłoszone do przetargu, a przyznana wartość świadectwa efektywności energetycznej dla tego przedsięwzięcia oblicza się według wzoru:

$$W_{\text{śwp}} = L/15 \times W_{\text{śwu}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_{swp} – przyznaną wartość świadectwa efektywności energetycznej,

L – okres uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażony w pełnych latach kalendarzowych,

W_{swu} – wartość świadectwa efektywności energetycznej, o które ubiega się dany podmiot.

3. Do przetargu nie może być zgłoszone przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej:

1) zakończone przed dniem 1 stycznia 2008 r.;

2) na którego realizację:

a) przyznano premię termomodernizacyjną, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. Nr 223, poz.1459) lub

b) uzyskano środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, lub z budżetu państwa.

4. Prezes URE określa minimalną oszczędność energii, o której mowa w ust. 1, na dany rok, biorąc pod uwagę wartość wydanych świadectw efektywności energetycznej oraz cenę energii elektrycznej, ciepła i gazu ziemnego dla odbiorców końcowych. Informację tę Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

Art. 20. 1. W przetargu może uczestniczyć podmiot, który przedłoży Prezesowi URE prawidłowo wypełnioną deklarację przetargową wraz z audytem efektywności energetycznej sporządzonym dla przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej określonego w tej deklaracji.

2. Deklaracja przetargowa powinna zawierać:

1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres i numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego;

2) określenie wartości świadectwa efektywności energetycznej, o które ubiega się podmiot, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiot przez niego upoważniony, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;

- 3) dane dotyczące ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego;
- 4) wskazanie okresu uzyskiwania oszczędności energii dla danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, wyrażonego w latach kalendarzowych;
- 5) określenie wartości efektu energetycznego (ω) - rozumianego jako stosunek ilości energii zaoszczędzonej średnio w ciągu roku w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, do wartości świadectwa efektywności energetycznej, o które ubiega się podmiot, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiot przez niego upoważniony;
- 6) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, a także rodzaju tego przedsięwzięcia;
- 7) określenie terminu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wyrażonego w latach kalendarzowych.

3. Do deklaracji przetargowej należy dołączyć oświadczenie, w którym podmiot, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiot przez niego upoważniony zobowiąże się do jego zrealizowania.

4. Udział w przetargu jest bezpłatny.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej,
 - 2) wzór deklaracji przetargowej
- kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 21. 1. Przetarg wygrywają te podmioty, które zadeklarowały wartość efektu energetycznego (ω), o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5, zawierający się w przedziale:

$$(t \times \omega_{sr} ; \omega_{max}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- t - współczynnik akceptacji ofert określany przez Prezesa URE w dniu ogłoszenia przetargu,
- ω_{\max} - najwyższą zadeklarowaną w danym przetargu wartość efektu energetycznego,
- ω_{sr} - średnią wartość efektu energetycznego - jako średnią zadeklarowanych w danym przetargu wartości efektów energetycznych ważoną ilością energii zaoszczędzonej w wyniku realizacji zgłoszonego do przetargu, danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w łącznej ilości energii zaoszczędzonej przez wszystkie zgłoszone do przetargu przedsięwzięcia.

2. Określając wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE kieruje się w szczególności wartościami efektów energetycznych zadeklarowanych przez podmioty przystępujące do przetargu oraz wartością wydanych świadectw efektywności energetycznej.

3. Dla przetargu organizowanego po raz pierwszy wartość współczynnika akceptacji ofert, oznaczonego symbolem „t”, o którym mowa w ust. 1, ustala się w wysokości równej jeden.

Art. 22. 1. Podmiot, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej, jest obowiązany do realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej i wykonania audytu efektywności energetycznej potwierdzającego oszczędność energii uzyskaną w wyniku realizacji tego przedsięwzięcia, w ilości określonej w deklaracji przetargowej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nie jest wymagane wykonanie audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, dla zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w związku z którym zadeklarowano osiągnięcie oszczędności energii w ilości nieprzekraczającej równowartości 100 toe średnio w ciągu roku.

3. Audyty efektywności energetycznej, o których mowa w ust. 1 i art. 20 ust. 1, nie mogą być wykonywane przez tego samego audytora efektywności energetycznej dla tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.

4. Podmiot, który otrzymał świadectwo efektywności energetycznej, zawiadamia Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności

energetycznej, w terminie 30 dni od dnia jego zakończenia. Do zawiadomienia należy dołączyć:

- 1) oświadczenie potwierdzające zgodność zrealizowanego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej z deklaracją przetargową;
- 2) audyt efektywności energetycznej, w przypadku gdy jest on wymagany.

5. Prezes URE dokonuje albo zleca dokonanie innym podmiotom wyłonionym na zasadach i w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, wyrywkowej weryfikacji:

- 1) zgodności oszczędności energii osiągniętej w wyniku realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, z ilością energii zaoszczędzonej określonej w deklaracji przetargowej;
- 2) poprawności sporządzenia audytu efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1 i art. 20 ust. 1.

6. O negatywnej weryfikacji oszczędności energii Prezes URE zawiadamia niezwłocznie podmiot, o którym mowa w ust. 1.

7. Prezes URE zawiadamia podmiot, o którym mowa w art. 24 ust. 4, o zakończeniu realizacji danego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 23. Podmiot, który nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o jego zrealizowaniu, a także w przypadku negatywnej weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w art. 22 ust. 6, nie może brać udziału w przetargach przez okres 5 lat od dnia, w którym przedsięwzięcie to powinno być zrealizowane.

Art. 24. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej są towarem giełdowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019, z późn. zm.⁶⁾). Prawa te są zbywalne.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej powstają z chwilą zapisania świadectwa efektywności energetycznej na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw efektywności energetycznej na podstawie informacji o wydanych świadectwach efektywności energetycznej, o której mowa w art. 26 ust 5

i zawiadomienia o zakończeniu realizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 22 ust. 7, jednak nie wcześniej, niż po upływie 30 dni od dnia złożenia dokumentów, o których mowa w art. 22 ust. 4 pkt 1, i przysługują podmiotowi będącemu posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa efektywności energetycznej następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw efektywności energetycznej.

4. Rejestr świadectw efektywności energetycznej prowadzi podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych i organizujący na tej giełdzie obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw efektywności energetycznej.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw efektywności energetycznej w sposób zapewniający:

- 1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej;
- 2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności energetycznej oraz odpowiadającej tym prawom ilości zaoszczędzonej energii;
- 3) zgodność ilości energii objętej zarejestrowanymi świadectwami efektywności energetycznej z ilością energii odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

6. Wpis do rejestru świadectw efektywności energetycznej oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

Art. 25. Podmiot, o którym mowa w art. 24 ust. 4, jest obowiązany, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, wydać temu przedsiębiorstwu, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość zaoszczędzonej energii.

Art. 26. 1. Prezes URE, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 13 ust. 1, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadec-

stwa efektywności energetycznej, umarza, w drodze decyzji, to świadectwo efektywności energetycznej w całości albo w części.

2. Świadectwo efektywności energetycznej umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 13 ust 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej wygasają z chwilą jego umorzenia.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust 1, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej jest obowiązane złożyć Prezesowi URE dokument, o którym mowa w art. 25.

5. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach efektywności energetycznej podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w art. 24 ust. 4.

6. Prawa majątkowe wynikające ze świadectw efektywności energetycznej, które nie zostaną umorzone przez Prezesa URE do dnia 31 marca 2016 r. wygasają z dniem 1 kwietnia 2016 r.

Art. 27 .1. Audyt efektywności energetycznej powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu, u którego zostanie zrealizowane przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej lub podmiotu przez niego upoważnionego;
- 2) oznaczenie miejsca lokalizacji przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej;
- 3) ocenę stanu technicznego oraz analizę zużycia energii obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji;
- 4) opis możliwych rodzajów i wariantów realizacji przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wraz z oceną opłacalności ekonomicznej tych przedsięwzięć i możliwej do uzyskania oszczędności energii.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu efektywności energetycznej,
- 2) wzór karty audytu efektywności energetycznej, o której mowa w art. 15 ust. 6,
- 3) szczegółowy sposób przeprowadzania pomiarów, niezbędnych do sporządzenia i weryfikacji audytu efektywności energetycznej i sposób ich standaryzacji,

4) dane i metody, które mogą być wykorzystywane przy określaniu i weryfikacji uzyskanych oszczędności energii

- biorąc pod uwagę w szczególności aktualny stan wiedzy technicznej w zakresie efektywności energetycznej oraz zapewnienie zharmonizowanych zasad pomiarów i weryfikacji oszczędności energii.

Art. 28 Przedsiębiorstwo energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udostępnia, na swojej stronie internetowej oraz w swojej siedzibie, do publicznego wglądu odbiorcom końcowym, którym sprzedaje energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny, dane teleadresowe dotyczące podmiotów wykonujących audyty efektywności energetycznej lub realizujących środki poprawy efektywności energetycznej.

Art. 29. 1. Audyt efektywności energetycznej może sporządzić osoba, która została wpisana do rejestru audytorów efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 32 ust. 1, zwanym dalej "rejestrem audytorów".

2. Do rejestru audytorów wpisywana jest osoba, która:

- 1) ma pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 3) ukończyła co najmniej magisterskie studia wyższe w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, o zakresie technicznym;
- 4) odbyła szkolenie dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień do wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej lub ukończyła co najmniej roczne studia podyplomowe umożliwiające uzyskanie wiedzy z zakresu zagadnień określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 30 ust. 7;
- 5) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na audytora efektywności energetycznej.

Art. 30. 1. Egzamin na audytora efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 5, przeprowadzają komisje kwalifikacyjne. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez Prezesa URE.

2. Prezesa URE może powołać komisje kwalifikacyjne:

- 1) przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych, agencjach i fundacjach, których działalność statutowa związana jest z problematyką oszczędnego gospodarowania energią,
- 2) w jednostkach podległych ministrom lub Szefom Agencji, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
- 3) na uczelniach wyższych oraz w jednostkach badawczo-rozwojowych, o których mowa w ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo - rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993, z późn. zm.⁷⁾) podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw gospodarki

- na ich wniosek

3. Prezes URE może odwołać członka komisji kwalifikacyjnej w przypadku:

- 1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
- 2) rezygnacji z członkostwa w komisji kwalifikacyjnej;
- 3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji kwalifikacyjnej;
- 4) utraty kwalifikacji umożliwiających powołanie w skład komisji kwalifikacyjnej.

4. Prezes URE może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:

- 1) rezygnacji jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną, z dalszego prowadzenia tej komisji;
- 2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.

5. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłaty.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowią przychód jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisje kwalifikacyjne.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przeprowadzenia i zakres programowy szkolenia oraz egzaminu, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 4 i 5,
 - 2) kryteria jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, przy których powołuje się komisje kwalifikacyjne oraz tryb ich powoływania,
 - 3) wysokość opłaty za przeprowadzanie egzaminu
- mając na uwadze zapewnienie odpowiedniego poziomu edukacyjnego szkoleń w celu zagwarantowania rzetelnego i sprawnego przygotowania uczestników szkolenia do wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej, a także sprawne przeprowadzanie egzaminów.

Art. 31. 1. Prawo wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej powstaje z dniem wpisu do rejestru audytorów, z zastrzeżeniem art. 34.

2. Wpisu do rejestru audytorów dokonuje się na wniosek zainteresowanego, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

3. Wniosek o wpis do rejestru audytorów powinien być złożony w ciągu sześciu miesięcy od dnia złożenia egzaminu kwalifikacyjnego.

4. Wniosek złożony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, nie podlega rozpatrzeniu.

Art. 32. 1. Rejestr audytorów prowadzi Prezes URE.

2. Rejestr audytorów jest jawny.

3. W rejestrze audytorów wpisuje się następujące informacje:

- 1) numer wpisu;
- 2) datę wpisu;
- 3) imię i nazwisko osoby, której nadano uprawnienie do wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej;
- 4) datę i miejsce urodzenia osoby, której nadano uprawnienie do wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej;
- 5) numer uprawnienia do wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej;
- 6) adres do korespondencji;
- 7) dane teleadresowe.

4. Do wpisu do rejestru audytorów i wykreślenia z tego rejestru przepisów art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne nie stosuje się.

Art. 33. 1. Audytor efektywności energetycznej traci prawo wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej z dniem wykreślenia z rejestru audytorów.

2. Wykreślenie z rejestru audytorów następuje w przypadku:

- 1) wniosku audytora efektywności energetycznej o wykreślenie z rejestru;
- 2) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych;
- 3) pozbawienia audytora efektywności energetycznej, z mocy prawomocnego wyroku sądowego, praw publicznych lub orzeczenia zakazu wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;
- 5) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 6) złożenia z wynikiem negatywnym egzaminu na audytora efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 34;
- 7) śmierci audytora efektywności energetycznej.

Art. 34. Audytor efektywności energetycznej zostaje zawieszony w prawach wykonywania zawodu i skierowany do odbycia ponownego szkolenia i złożenia egzaminu, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 4 i 5, w przypadku sporządzenia audytu efektywności energetycznej zawierającego oczywiste i rażące błędy, stwierdzone w wyniku dokonanej weryfikacji, o której mowa w art. 22 ust. 5 pkt 2.

Art. 35. 1. Audytor efektywności energetycznej podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku ze sporządzeniem audytu efektywności energetycznej.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę zakres zadań realizowanych przez audytora efektywności energetycznej.

Art. 36. 1. Decyzję o zawieszeniu w prawach wykonywania zawodu audytora efektywności energetycznej wydaje Prezes URE.

2. Do decyzji Prezesa URE stosuje się art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z tym że wniesienie odwołania od tej decyzji nie wstrzymuje jej wykonania.

Rozdział 5

Kary pieniężne

Art. 37. 1. Prezes URE może nałożyć na przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 13 ust. 1, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorstwo to:

- 1) nie dopełnia obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa efektywności energetycznej lub nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 13 ust. 1 lub
- 2) przedłożyło Prezesowi URE wniosek o umorzenie świadectwa efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 26 ust. 1, zawierający nieprawdziwe dane.

2. Prezes URE może nałożyć na podmiot realizujący przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 20 000 euro, jeżeli podmiot ten:

- 1) w deklaracji przetargowej, o której mowa w art. 20 ust. 2, podał nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje;
- 2) nie zrealizował przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej wbrew zobowiązaniu, o którym mowa w art. 20 ust. 3;
- 3) nie zawiadomił Prezesa URE o zakończeniu przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej w terminie, o którym mowa w art. 22 ust. 4 lub zawiadamiając udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, w szczególności wynikających z negatywnej weryfikacji oszczędności energii, o której mowa w art. 22 ust. 6;

4) nie wykonał czynności, o których mowa w art. 23, i uczestniczył w przetargach.

Art. 38. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 37, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy.

Art. 39. 1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 37, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek bankowy tego funduszu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymiarze kary stała się prawomocna.

2. W razie upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Wartość euro, o której mowa w art. 37 ust. 2, podlega przeliczeniu na złote według przepisów wydanych na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 40. 1. Prezes URE może, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego lub podmiotu, o których mowa w art. 37, w drodze postanowienia na które nie przysługuje zażalenie, odroczyć uiszczenie kary pieniężnej, albo rozłożyć ją na raty ze względu na ważny interes wnioskodawcy.

2. Prezes URE może uchylić, w drodze postanowienia na które nie przysługuje zażalenie, odroczenie uiszczenia kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty, jeżeli ujawniły się nowe lub poprzednio nieznanne okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących.

Art. 41. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 dodaje się ust. 6c w brzmieniu:

„6c. Sprzedawca energii elektrycznej informuje swojego odbiorcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz o miejscu, w którym są dostępne informacje o przeciętnym zużyciu energii elektrycznej

dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy z dnia o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr, poz.) oraz charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.”;

2) w art. 9 w ust. 4 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) zakres i sposób informowania odbiorcy przez sprzedawcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz sposób informowania o miejscu, w którym są dostępne informacje o przykładowym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c oraz charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.”;

3) w art. 18 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) planowanie i organizacja działań mających na celu racjonalizację zużycia energii i promocję rozwiązań zmniejszających zużycie energii na obszarze gminy.”;

4) w art. 19 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) możliwości realizacji środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c;”;

5) w art. 20 w ust. 2 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) propozycje realizacji środków poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c;”.

Art. 42. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019, z późn. zm.⁶⁾) w art. 2 w pkt 2 dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) prawa majątkowe wynikające ze świadectwa efektywności energetycznej, o których mowa w art. 24 ust 1 ustawy z dniar. o efektywności energetycznej (Dz.U. Nr....., poz.....)”.

Art. 43. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art.13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dniao efektywności energetycznej (Dz. U. Nr., poz.), oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 37 tej ustawy;”;

2) w art. 401c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4 i 4a, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączaniu tych źródeł lub na wspieranie poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”.

Rozdział 7

Przepisy dostosowujące i końcowe

Art. 44. Minister właściwy do spraw gospodarki sporządzi i przedstawi Radzie Ministrów do zatwierdzenia krajowy plan działań dotyczący efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 6 ust. 1, do dnia 15 maja 2011 r.

Art. 45. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi pierwszy raport, o którym mowa w art. 8 ust. 1, do dnia 30 listopada 2012 r.

Art. 46. 1. Jednostka sektora publicznego sporządzi pierwszy audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 10 ust. 4, do dnia 30 czerwca 2011 r.

2. Jednostka sektora publicznego, utworzona po dniu wejścia w życie ustawy, sporządzi pierwszy audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 10 ust. 4, nie później niż po upływie 2 lat od dnia jej utworzenia.

Art. 47. Ustawa obowiązuje do dnia 31 grudnia 2016 r., z wyjątkiem:

1) art. 17, art. 19-21, art. 23, które obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r.;

- 2) art. 13-15, art. 25 i art. 26, które obowiązują do dnia 31 marca 2016 r.;
- 3) art. 24, który obowiązuje do dnia 1 kwietnia 2016 r.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 15, art. 17-24, art. 37 ust. 2, art. 38-40, art. 42 oraz art. 43 w zakresie wpływów z kar pieniężnych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
- 2) art. 13, art. 14, art. 16, art. 25, art. 26, art. 37 ust. 1 oraz art. 43 w zakresie wpływów z opłat zastępczych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

DYREKTOR
Henryk Maciejczak
14.06.2010

GL. SPECJALISTA ds. LEGISLACJI
BIURO PRAWNE

15.06.2010

DYREKTOR
L. Krystyna Wroblewska
Rada prawny
15.06.2010

Kopye
14.06.2010
14.06.2010

- 1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006 r., str. 64).
- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 183, poz. 1537 i 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171,

poz. 1056, z 2009 r. Nr 165, poz. 1316, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 65, poz. 545, Nr 91, poz. 742, Nr 157, poz. 1241, Nr 206, poz. 1591, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1778.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227 i Nr 76, poz. 489.

